



ЄВХАРИСТІЯ

3 творів Фаріни:

« О! Божественна Євхаристія! Ось сонце Церкви і душа християнства». Причастя є основою, дверима і шляхом найвищих думок; воно є принципом усіх духовних сил. У Причасті лежить джерело всіх розрад, зв'язок усієї єдності Бога з людьми. Причастя є те, що насправді єднає людину з Богом, Бога з людиною»ного серця, коли воно думає про свого Бога?»

Короткий коментар:

Євхаристія – це сонце, тобто реальність, яка зігриває, освітлює, дає можливість жити і, водночас, є душею, тобто опорою, основою, самою суттю християнства.

Євхаристія є джерелом будь-якої духовної сили і є єдиною реальністю, здатною скасувати відстань між створінням і Творцем. Кожна частина Хостії є Христом, який пропонує Себе нам, який стає нашим супутником у дорозі, нашим другом, найбільш довіреним, тому що Він любить нас без застережень.

(За мотивами книги Нікола Горі «З пристрасстю в серці»)

Поділіться своїми враженнями:

- Які мої стосунки з Ісусом?
- З Євхаристичним Ісусом?
- Я можу повідомляти іншим те, що отримую від Ісуса.

Зобов'язання:

Нести людям, яких зустрічаю, розраду і прощення, які я отримую від Ісуса.

Факт з життя Яна Антоніо Фаріна:

« Як зворушливо було бачити, як святий Ян Антоніо Фаріна сявав радістю посеред дітей. Для всіх він мав добре слово, посмішку і часто якийсь маленький подарунок. Щодня, перш ніж встати з-за столу, він збирав фрукти і цукерки, які залишилися на скатертині стола, клав їх в свої кишені... такі глибокі, що вони були схожі на колодязі. Коли він приїхав до Інституту, як тільки він вийшов з карети, дівчата бігли до нього й опорожняли його кишені. Він був дуже щасливий, садив дітей в карету й катав навколо Інституту.»
(Зі спогадів сестер-монахинь)

«Одного разу у церкві Інституту, де я виступав вперше з промовою про життя Святої Покровительки Дороти, я побачив Єпископа Я.А.Фаріна, який стояв біля вітара, повернувши голову й уважно дивився на Ковчег Завіту. Про що він думав? Чи, можливо, він не думав про Христа, присутнього у Пресвятих Тайнах?»

(Зі свідчень дона Антоніо Де Марка).



LA EUCARISTÍA

A partir de los escritos de Farina:

"¡Oh, la divina Eucaristía! He aquí el sol de la Iglesia y el alma del cristianismo." "La Comunión es la base, la puerta y el camino de los pensamientos más elevados; es el principio de todas las fuerzas espirituales. En la Comunión reside la fuente de todo consuelo, el vínculo de toda unión de Dios con los hombres. La Comunión es lo que verdaderamente une al hombre con Dios, a Dios con el hombre".

Breve comentario:

La Eucaristía es el sol, es decir, una realidad que calienta, ilumina, permite la vida y, al mismo tiempo, es el alma, es decir, el soporte, el fundamento, la esencia misma del cristianismo.

La Eucaristía es el origen de toda fuerza espiritual y es la única realidad capaz de anular la distancia entre la criatura y el Creador.

Cada partícula de la Hostia es Cristo que se nos ofrece, que se hace nuestro compañero de viaje, nuestro amigo, el más digno de confianza, porque nos ama sin reservas.

(Tomado del libro de Nicola Gori, "Con la passione nel Cuore").

Para reflexionar y compartir:

- ¿Cuál es mi relación con Jesús Eucaristía?
- ¿Soy capaz de comunicar a los demás lo que recibo de Jesús?

Compromiso:

Llevar a las personas que encuentro el consuelo y el perdón que recibo de Jesús.

Anécdota sobre la vida de Farina:

"¡Qué conmovedor era ver a aquel santo obispo brillar de alegría entre las niñas! Para todas tenía una buena palabra, una sonrisa y a menudo algún pequeño regalo. Todos los días, antes de levantarse de la mesa, recogía la fruta y los dulces que quedaban sobre el mantel y los metía en algunos de sus bolsillos... tan profundos que parecían pozos. Cuando llegaba al instituto, nada más bajar del carruaje, las chicas corrían hacia él y le vaciaban los bolsillos. Y él, encantado, las llevaba en pequeños grupos a pasear por el patio grande (de los recuerdos de las religiosas).

"Un año, en la iglesia del Instituto, di una conferencia sobre la patrona Santa Dorotea, era la primera vez. Y mientras hablaba, vi al obispo de pie, con la cabeza vuelta hacia el sagrario junto al altar. ¿En qué estaba pensando? ¿No pensaba en Cristo presente en el Santísimo Sacramento?"

(del testimonio de Don Antonio De Marchi)..

До десятої річниці канонізації святого Яна
Антоніо Фаріна
Рефлексія пропонуються на березень 2024 року



З творів Фаріни:

«Достатньо лишень думки, прагнення, доброї поведінки і серце завжди залишатиметься з Богом, а розум залишиться незворушним перед бурями і завжди спокійно спочиватиме в Бозі».

« Хто б міг сказати про невимовну радість побожного серця, коли воно думає про свого Бога?»

Короткий коментар:

Замість того щоб дати визначення молитві, святий Єпископ вказує на деякі способи молитви і на те як усе наше єство молиться. Достатньо лишень однієї думки, щоб зібратися і увійти в близькість з Христом. Щоб піднятися до Бога, достатньо прагнення, простого заклику, достатньо навіть доброї звички, бо як розум молиться через почуття, так і тіло молиться своєю поведінкою, своїми жестами. Коли людина підносить свою думку до Бога, її серце відкривається, вона стає здатною любити, вона сповнюється радістю.

(за книгою Нікола Горі «З пристрасцю в серці»)

Поділіться своїми враженнями:

- Яким чином я піднімаю свої думки до Бога протягом дня?
- Що дає мені молитва: спокій чи радість?
- Чи молитва спонукає мене робити щось для інших?

Зобов'язання:

Спробуємо запропонувати і поділитися з Господом тим, що відбувається з нами протягом дня...

Господи, щоб ти зробив в цій ситуації?

Господи, як би ти вчинив на моєму місці?

Факт з життя Яна Антоніо Фаріна:

«Одного ранку, коли Ян Антоніо Фаріна проходив по вулиці, то зустрів маленьких заціпенілих дівчаток, як несли брудну воду з їхніх туалетів, де вони проживали. Він взяв контейнери з їхніх рук, спорожнив їх і як люблячий батько відправив малечу, щоб вони зігрілися».

Цей факт розповіла сестра Віченсіна Боццателло.

(29.05.1859 -22.08.1927 рр.)